

РЕШЕНИЕ

№ 4913

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2727** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Г. П. Г. от [населено място], срещу Решение № 99/08.01.2024 година, постановено по НАХД № 12472/2023 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е установил относимите факти, тъй като не е изискал доказателства за регулацията на пътния участък със знак В26. Отделно от това твърди, че въззивният съд не е изложил мотиви по всички, наведени с въззивната жалба, основания за незаконосъобразност на електронния фиш. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е съобразил липсата на мотиви в оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане с указания за събиране на доказателства за установяване на разрешената скорост за движение в пътния участък, в който е извършено нарушението.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на Г. П. Г. от [населено място], срещу Електронен фиш № К 4871985, с който е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за административно нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата затова, че на 12.05.2021 година, 11,37 часа в [населено място], [улица], до № 257, с посока на движението от [улица] към [улица], жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство – л.а.м. „Тойота“ РАВ 4“ с регистрационен [рег.номер на МПС] със скорост от 73 км./ч., установена с автоматизирано техническо средство, при ограничение на скоростта от 50 км./ч.

С Решение № 99/08.01.2024 година, постановено по НАХД № 12472/2023 година, по описа на Районен съд – София, електронният фиш е потвърден. За да постанови този резултат въззивният съд е приел, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на административнонаказателните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведени са касационните основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че при постановяване на решението, въззивният съд не е изпълнил задължението си по чл. 107, ал. 2, вр. чл. 13 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр. чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН, тъй като не е установил разрешената за движение скорост в пътния участък, в който е извършено нарушението.

В административнонаказателната преписка се съдържа Протокол с рег. № 4332р-2545212.05.2021 година, в който извършилите контрола на пътя са отбелязали, че пътят е общински, с общо ограничение на скоростта 50 км/ч. Във въззивната жалба е наведено твърдението, че участъкът не е регулиран с пътен знак В26, което следва да се квалифицира, като оспорване на съдържанието на официалния свидетелстващ документ. Доколкото в производството по обжалване на електронния фиш пред въззивния съд са приложими правилата на Наказателно-процесуалния кодекс, съдът не следва да открива производство по оспорване съдържанието на документа, но е длъжен да провери истинността му с всички допустими доказателства и доказателствени средства.

Въззивният съд не е проявил процесуална активност и не е изяснил дали пътят е местен или републикански, каквато класификация е дадена на пътищата с чл. 3 от Закона за пътищата. Като не е дал отговор на този въпрос, въззивният съд не е изискал информация от собственика на пътя за регулирането на скоростта на движение в участъка на пътя, в който е заснето движението на автомобила на жалбоподателя.

Отделно от това въззивният съд не е изложил мотиви, тъй като не дал отговор на нито

един от поставените с жалбата въпроси – кога е издаден електронният фиш и спазени ли са сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и дали при определяне на наказанието е извършена преценката по чл. 27 от ЗАНН.

Горното, настоящият състав, квалифицира като допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 348, ал. 3, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, поради което проверяваното решение следва да се отмени. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото въззивният съд, след като даде отговор на въпроса дали пътят е местен или републикански, следва да изиска информация от собственика на пътя за регулацията на скоростта на движение в участъка, в който е заснето движението на автомобила на жалбоподателя. Отделно от това, при новото разглеждане на делото въззивният съд следва да даде отговор на въпроса какво е значението на датата на издаване на електронния фиш, приложима ли е разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, спазено ли е изискването на чл. 27 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Решение № 99/08.01.2024 година, постановено по НАХД № 12472/2023 година по описа на Районен съд – София И ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.
2.